

Barcode : 2020010002177
Title - Subhadhra_Kalyanamu
Author - thimakka tallapaka
Language - TELUGU
Pages - 64
Publication Year - 1950
Barcode EAN.UCC-13

గా చిరంజీవి విద్యార్థి పి. పార్థసారథినాయుడు పరిశోధన
ఈ విద్యార్థి చాసెను.

అన్నమాచార్యోత్సవము నాటి కాయన యిల్లాలి
గేయరచనమును దీనిని వెల్వరింపవలయునని వడివడిగా దోష
హాసము దిద్దును నచ్చుచు కిచ్చుచుండగా ప్రెస్సు మేనేజరు
శ్రీ T. R సరసింహంగారు, కంపోజిటర్లు శ్రుతికలిపి
వడిగా వారములో ముద్రణము ముగించిరి. ఈ ద్వితీయ
వర్షాన్నమాచార్యోత్సవమున (విరోధి ఫాల్గున బహుళదశమి)
వెల్వడిన యీ గ్రంథము, సర్వసమ్మతముగా శ్రీ సి. అన్నా
రావుగారు కమీషనరుగాను, శ్రీ సి. రామస్వామిరెడ్డిగారు
పేష్కారుగాను, శ్రీ తిరుపతి దేవస్థానమున నుద్యోగించుట
కును, భారతదేశము సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము పడయుటకును,
జ్ఞాపకముగా వెలయఁగలదు.

తిరుపతి

13-3-50

వే. ప్రభాకరశాస్త్రి.

సు భ ద్రా క ల్యా ణ ము

తాళ్ల పాక——తిమ్మక్కరచన

శ్రీరమావల్లభులు - శ్రీకృష్ణు లెలమి
ద్వారకాపట్టణము - తమ రేలుచుండ
శ్రీకాంతపతికృపను - జెలగి పాండవులు
ప్రాకటంబుగను ద్రా - పదిని బెండ్లాడి
రంత నింద్రప్రస్థ - మను పట్టణమున
నంతసంబున నున్న - నమయంబునందు
సురముని యేతెంచె - సుదతి పూజించె
అరలేక మ్రొక్కగా - నపుడు ద్రాపదిని
దీవించి లోపలికి - దిరిగి పొమ్మనియె
నేవురితోబలికె - నిల్లు నారదుడు
ఇంతుల కథలై న - నెంతవారికిని
చింతింప మదిలోన - చీకాకు గదురు
సుదత్తికై సుందోప - సుందుల చరిత
విదితముగ జెప్పెదను - విరుడంచు బలికె
సుందరికొఱకునై - నూడు పుట్టంగ
సుందోపసుందులు - మ్రంది మన్నెన్నిది

కావున మీర లొ - క్కటఁ గాంత పొందు
 గావింపరాదు నం - కటపాటు గదురు
 ఒక్కొక్కయే డామె - యొక్కొకరినగర
 మక్కువతోనున్ని - మర్యాద యగును
 ఒక్కరి నగరిలో - నువిద యున్నపుడు
 మక్కువ వేటొకరు - మసల రాదచట,
 ఏకాంత మరయక - యేగినవారు
 వ్యాకులపడక యా - వసతి వర్జించి
 తిరముగా నొకయేడు - తీర్థాభులందు
 చరియించ వలె నని - నమయంబు చెప్పి
 ఒప్పించె నారదుం - డొగి నేగె నంత
 అప్పటినుండి - తా రై దుగు రట్ల
 సమయంబు పాటించి - సాధ్యతోగలసి
 ప్రమదంబుతో భూమి - పాలించు చుండె
 ఒక్కనాడాపురిని - నొక విప్రునిఁట
 తెక్కలి మ్రుచ్చులు - ధేనువుల్ గొనుచు
 చనిరి విప్రుం డంత - సవ్యసాచికిని
 మొససి ధేనువులకై - మొఱవెట్ట దొణగె
 భూనురవర్యుండు - మొఱలిడ జెలిసి
 భానురంబుగ తన - వ్రతినను తెలచి
 ఆయా రరవముల - కా ధనంజయుఁడు

ఆయుధశాలకు - నరుగంగవలసి
 ధర్మనందనుడు తా - ద్రావది గూడి
 కూర్మితోనుండుట - గూడ గుర్తించి
 అభూమిదేవు నుడు - లడలు ధేనువుల
 తోభలు మాన్పంగ - జూచి ధర్మపును
 అనుచు నాయుధశాల - కరుదెంచి క్రీడి
 తనువున నాయుధాల్ - తగదాల్చి పట్టి
 తఱమి యాముచ్చుల - దండించి పనుల
 మఱల నాద్విజునకు - మరెయాద నొసగి
 తనయన్న కడ కేగి - దండంబు పెట్టి
 మును జేయునమయము - మునుకొని చెప్పి
 యెలమితో దీర్ఘముల - కేగెద ననగ
 బలికె ధర్మజు డంత - బార్ధుని తోను
 నిను విడిచి యొక ఘడియ - నేనుండ లేను
 నను విడచి యేరీతి - చనెదవోయన్న
 కొమరోప్ప వచ్చితివి - గోవులకొఱకు
 సమయభంగములేదు - చనవల దనెను
 మనము గావించిన - మర్యాద లన్ని
 మనమె చేయకయున్న - మఱి ధర్మమేది ?
 అనుచు ధర్మజుచేత - ననిపించు కొనియె
 యన్న ఘాదములకు - నతిభక్తి మ్రొక్కి

వాయునందనునకు - వందనం బొసగి
 కవలు మ్రొక్కినవారి - గొగిట జేర్చి
 ఆయతిధిచేతను - అనిపించుకొనియు
 చనియె తీర్థములకు - శక్రనందనుఁడు
 గరిమ పెద్దలు పుణ్యా - కథలు జెప్పుచును
 ధర ప్రదక్షిణము స - దా చరింపుచును
 అక్కడక్కడగల - యఃఖల తీర్థములు
 వేడుక నాడుచు - విజయుండు కనియె
 అంగవంగకళింగ - బంగళములను
 పార్థుండు గడిచెను - బహుదేశములను
 గంగ స్నానము జేసి - కడు నీమమునను
 నంగతిగ నొకనాడు - జపతపంబులను
 గావింప నొక నాగ - కన్య యేతెంచి
 కసుమాయ గావించి - యనురక్తి మించి
 ఘనగతి నాగలో - కమునకు జనెను
 మానంబు మాని యా - మగువ కిట్లనెను
 మానిని వినవె జ - హ్యగలోకమునకు
 నేనేల వచ్చితి - నీకు పేరేమి
 పూని తెల్పు మని యా - పొలతిని నడుగ
 నై రావతుండు జా - హ్నవికి వల్ల భుజు
 కౌరవ్య డనువాడు - కలదు తక్షకుడు

నా పేరును వ్రలూచి - నచు గనిరి వారు
 నీ పౌరుషములు - నీ రూపుమహిమ
 పనిగొని గీతరూ - పమున వెల్లడిగ
 విని నిన్ను గామించి - వేడ్క దెచ్చితిని
 నా కోర్కె లీడేర్చు - నాకేశతనయ
 కై కొను మనడు నా - కాంత నీక్షించి
 నారద సద్భ్రహ్మ - చారి యానతిని
 నిగిడి యీ ధరమీది - నిఖిల తీర్థములు
 పరగ చరించగ - సమయము గలిగె
 పరగ ధర్మజానితో - పలికి వచ్చితిని
 నీ మనోభీష్టంబు - నే న్నెట్లు దీర్తు
 భామిని ! యనిన నా - పద్మాక్షి పలికె
 ధర్మమేదియు ప్రాణ - దానము తోను
 తుల దూగదని మహా - త్ములు వలుకుదురు
 చేకొని తన్ను ర - క్షించిన మీకు
 పాకశాసని ! వ్రత - భంగ మెక్కడిది
 పరగ ధర్మ స్థితి - పాంచాలికడను
 పరగ మీ చేసిన - సమయము కాద
 అనగ ధర్మ స్థితి - కాత్మ మోదించి
 అచట పుత్రుని గాంచి - ఆనాతి కొనగి
 మనమున నుప్పొంగి - మఱునాడు వెడలె

కమలార్కు డుదయించు - కాలంబునందు.
 క్రమమున క్రీడి గం - గానది జేరె
 తనవేంట వచ్చిన - ధారుణీసురుల
 గనుగొని యర్చించి - కథలెల్ల జెప్పె
 అర్థముల్ ధేను స - హస్రముల్ గారు
 అర్థితో భూసురుల - కమరకంభానగ
 అనిపికొని కొందరి - నందు గొందఱిని
 నొనరగా చే కొని - యుదధి తీరమున
 ఉర్విధరుని పురు - షోత్తము గాంచి
 పమ్మిన భక్తితో - ప్రణతు లొనర్చె
 ఓ విశ్వపాలక - ఓ విశ్వకర్త
 యో విశ్వరక్షక - యో జగన్నాథ
 నీ యందు గల్గు నీ - నిఖిలలోకములు
 మామెడ కృప యుంచి - మమ్ము రక్షించి
 పాయక నాకోర్కె - ఫలియింపజేయు
 మనుచు నన్నుతి జేసి - యతనికి మ్రొక్కి.
 చనుతెంచె పర్వత - స్వామినన్నిధికి
 అమర నహోబళం - బా వెంకటాద్రి
 పరుస నాపై కంచి - వరడుల గొలిచె
 క్రమమున కావేటి - రంగనాయకుల
 ప్రేమను దర్శించి - విదప తానంత

అల దక్షిణమ్మున - వెలసిన యట్టి
 అలతి నదుల తీర్థ - ములనాడె క్రీడి
 మునుకొని యటు పద - మూడన నెలను
 పనిబూని మణిపురి - పట్టణమ్మునకు
 అరిగె నప్పుర మేలు - నవనీశ్వరుడు
 బలవిక్రముడు చిత్ర - వాహనుం డవుడు
 ఎదురేగి తోడ్చెచ్చి - హేమపీఠమున
 వదలని భక్తితో - నాసని నునిచి
 అడుగుల నర్ఘ్యపా - ద్యముల బూజించె
 సురవతి సుతుడు వ - చ్చుట వైపు దెలిసి
 కౌగతేయు డిష్ట మా - ర్గమున జిక్కునని
 యంతంత మది నుబ్బి - యర్జును జూచి
 యేను నీ కొకమాట - నెఱిగి చవలెను
 మానవాధీశ్వర - చూవంశ మందు
 ఘన విక్రముడు వ్రభా - కరుడను రాజు
 తనయుల కొఱకు దా - దడయకెంతెంతో
 తపసుజేసిన చంద్ర - ధరుడును మెచ్చి
 అవుడు దానొకమాట - నరుదుగ బలికె
 వసుధేశవరుడ నీ - వంశ వీరులకు
 పొనగంగ నొక్కొక్క - పుత్రుండు పుట్టు
 అని యిచ్చె వరమీశు - డతని వరమున

గొనకొని యొక్కొక్క - కొమరుండు పుట్టె
 ఘనుడ నా కిప్పుడీ - కన్యక పుట్టె
 తనయుల కొఱకుగా - తనయ నే బ్రోతు
 ఈలతాంగికి నుడ - యించు నాసుతుడు
 చాలాయముగను మా - వంశమ్ము నిలుపు
 వరపూజ తో శుంచి - వరునకీ కొమిరె
 పరగ నిచ్చుట నాదు - భాగ్యమే కాదె
 యెనగ భూపతివి నీ - విందువంశ్శుడవు
 పొనగ పెండ్లాడు నా - పుత్రిక ననిన
 కవ్వడి దానికి - కడు సంతసిల్లి
 నివ్వటిలెడి కోర్కె - నెలత పెండ్లాడె
 అంగజుడేవి జి - త్రాంగద గూడి
 పొంగుచు సంతనా - పురము చెంగటను
 అయ్యరునుఁడు వసు - ధామరుల గూడి
 చయ్యన జనుడేర - జలధి తీరముకు
 స్నానము చేయగ - నమ కట్టియున్న
 పూని యక్కడి ముని - పుంగవుల్ విజయు
 గనిరి యాకొలనుమ - హాదుర్గమమ్ము
 ఘనతర్రగా హానం - కలితమ్ము నగును
 పార్థుడ యిచ్చోట - భరితమ్ములై న
 తీర్థరాజమ్ములు - దీసించు నైదు

సలలితముగను బ్ర - సన్న తీర్థమ్ము
 ఫలదమైనట్టిసా - భద్ర తీర్థమ్ము
 సోమింపగాను బా - లోమతీర్థమ్ము
 పాననంబౌ భర - ద్వాజతీర్థమ్ము
 కారుణ్యమయుడ యీ - కారంధమంబు
 ధారుణిలో ప్రసి - ధ్ధమ్ముయి యొప్పు
 బలభేది నుత ! యెట్టి - బల్లిదు లైన
 చెలగి యీ కొలకులు - చేర నోడుదురు
 అని చెప్పగా దాను - వినియు నరునుడు
 వచ్చి యీఘనసరో - వరములో జొచ్చి
 యిచ్చమై తీర్థమ్ము - లే నాడవలెను
 అనుచు నయ్య ద్దనుం - డతిసాహసమున
 అయెడ సౌ భద్ర - మనియెడి కొలను
 వరగ ప్రవేశించె - జలమధ్యమునకు
 కడు నుగ్రగతి మహా - గ్రాహ మేతెంచి
 తను డాయ దాని ను - ద్దండత బట్టి
 బహు వరాక్రమశాలి - బైట పడవేసె
 నక్రరూపము మాని - నాతియై నిలిచె
 శక్ర సందునుడు నా - శ్చర్యపడి చూచె
 ఇదియేమె భామ నీ - వింతకు ముందు
 పదళక యీసరో - వరములో నుంటి

జలచరాకృతి మాని - జలజాక్షి వైతి
 వలనుగా నెఱిగించ - వలెను తత్ ఊణమో
 మత్తాక్షి నీవు ముక్ - మకరివై యుండి
 యిచట భామిని యవుట - కిరవేది చెవుమో
 అనఘుడ నే వంద - యనెడి యచ్చరను
 ధనదునకును గూర్చు - దాన నాసఖులు
 సౌరభేయి నమీచి - జయలతల్ వారు
 నలుగురు తనయట్టి - సక్ర రూపమున
 జలధిలో నున్నారు - శాప విముక్తి
 ననువొంద గావించు - మనిన నర్జునుడు
 యేమి కార్యమ్మున - నిట్టి చందమున
 భామిని యిది మీకు - పాటిల్లె ననిన
 ఇంద్రనందన మును - జేంద్ర యేవురము
 యింద్రాదిలోకము - లెల్ల కన్గొనుచు
 ధరణిపై ఘన తపో - ధను లున్న వనమూ
 గనుగొని యందగ్ని - కల్పుడొనొక్క
 బ్రాహ్మణుని తపస్సు - భంగమ్ము చేయ
 తలచిన నలిగి యా - తాపసోత్తముడు
 చలము మీఱగరాని - శాపము బెట్టె
 భయమున నాముని - బ్రార్థన చేయ
 దయజూచి యాతపో - ధను డిట్లు వలికె

సాహసుం డెవ్వడి - సరసిలో చొచ్చి
 బాహుల మిము బట్టి - బయట వేయంగ
 నోపునో మీశాప - ముడుగు నాక్షణమె
 పోపొండి మీరుమీ - భూమికి ననుచు
 చనుడెర నారద - సంయమి వచ్చి
 సతులాల యీముని - శాప వాక్యమ్ము
 మిక్కిలి క్రూరమే - మిట మాన్సరాదు
 తరలుదు మీకింక - దక్షిణాంభోధి
 తటమున పంచతీ - ర్థములు శోభిల్లు
 అటుచని నూరేడు - లందుండు డనెను
 ఒకనాడు ఫల్గునుం - డు ర్విపై కరిగి
 నకల తీర్థముల ద - ర్శనకాంక్ష వచ్చి
 స్నానము జేయ మీ - శాపము దీరు
 అనిచెప్పి నారదుం - డరిగె తనంత
 మీరాక గోరగా - మీరు వేంచేయ
 నరయగ ధన్యుల - మైతిమి మేము
 నరు డప్పు డారీతి - నలుగుర సతుల
 కరుణించి శాపము - కడతేర్చె నంత
 మగువల వీడ్కొని - మణిపురి పురికి
 మిగుడ నేతెంచి నె - మ్మదిని కొన్నాళ్లు
 అంగన యుండెఁ జ - త్రాంగద యింట

అనఘుఁడు బ్రభువా - హనుడను సుతుని
 వరచిత్రఘను చిత్ర ♦ వాహనువంశ
 కరునిగా నొనగి యా - కాంత దిగ విడచి
 స్థిరముగా గోక్షర - దేవు దర్శించి
 అరిగె నవ్వలిపార్శ్వ - మంబుధిచెంత
 పావనంబైన ప్ర - భాసతీర్థమున
 భావజాకారుడు - పార్థు డుండగను
 చేరువ నంత నా - శ్రీకృష్ణు డుండు
 ద్వారకాపురియని - తగు మునుల్ పలుక
 నీలమేఘశ్యాము - నిఖిలాభిరాము
 లాలితశుభగాత్రు - లక్ష్మీకళత్రు
 ఆకంజదళనేత్రు - నలరి నేవింప
 నాకోర్కె లెల్లగ - న్నన సమకూడు
 గదునిచే మును వింటి - కన్య సుభద్ర
 మదిరాక్షి సుకుమారి - మత్తేభగమన
 గుణవతి యనగ మ - క్కువ చూడ వలెను
 యక్షణమైన నా కొమ్మ - కనుగొనవలెను
 అనుచు ధనంజయు - డా ద్వారవతికి
 చన నున్నతలపున - సకలయాదవులు
 యతుల బూజింతు రక - మతిగల్గి కవట
 యతివేషధారియై - యలరి యర్జునుడు

భుక్తిముక్తిపీయు - పుండరీకాక్షు
 భక్తవత్సలు కృపు - పరమాత్ము కృష్ణు
 తత్తరపడక చి - త్తమ్ములో నునిచె
 అత్తటి శౌరి స - ర్వాత్మకు డగుట
 అంతనా నరునితల - పంతయు దెలిసి
 యొక్కరుం డేతెంచె - నొనర నచ్చటికి
 నరుడు నచ్చెరు వంది - నారాయణునకు
 సరగున ప్రణమిల్లి - సద్భక్తి మొక్కి
 వనమాలి కెదురుగా - వచ్చి యర్జునుడు
 దండప్రణామమ్ము - తగ నాచరించె
 నారాయణా యనుచు - నవ్వుచు నరుడు
 కరిము బట్టుక వాని - కడు లేవ నెత్తె
 హరియు నవ్వుచుఁ బల్కె - సర్జను జూచి
 నిన్న నే సుతుల గని - నెఱతనమ్మునచు
 యింతలో నన్యాసి - బెట్లయితి వయ్య
 యెరుగుదుము మీవిద్య - లెల్ల ను మేము
 గరిమ వేసా లల్ల - గ్రాసాలకొఱకె
 అని గేలి నేయుచు - నతని దోకొనుచు
 చనుదెంచె రై వత - శైలమ్ము కడకు
 అచట నర్జును నుంచి - హరియు నంతటను
 నడనడచి ద్వారకా - నగరి కేతెంచి

కొలువులో యాదవ - కొట్టును గొలువ
 బలదేవుతోడను - పద్మాక్షు డనెను
 తాలాంక ! సకలయా - దవులతో గూడ
 వాలాయముగను రై - వతనుహోత్సవము
 జరుపంగవలె ననిన - శౌరి కాక్షణమె
 సమరసమ్మన పురి - సాటించు మనిరి
 సకలపౌరులు నొప్ప - సాటించి రెలమి
 పన్ను బూరెలు నెయ్యి - పాయసాన్నములు
 కాయగూరలు పెక్కు - కలవంటకాలు
 ఊరుగాయలు నెయ్యి - మోబ్బట్లు వడలు
 గారెలు బూరెలు - కండమండిగెలు
 అరటిపండులును రా - జాన్నరాసులును
 పిండికూరలు మొదల - పెద్దకుడుములును
 గరిగలఘటముల - గంపల నునిచి
 ముంధలి నడిపించె - మురజవాదములు
 సంగోషఘోషముల - సంకులమ్ముగను
 పడుచులు పెద్దలు - బాలింతరాండ్లు
 కొడుకులు కోడండ్లు - కూతు లల్లుండ్లు
 తోతొక్కులాడుచు - ద్రోవ కిక్కిరిసి
 చనిరి యాదవు లంత - సంభ్రమమునను
 అంతంత చతురంత - మానంబు లెక్కి

అంతఃపురస్త్రీలు - సంత నేతర
 నుద్ధవసాత్యకు - లుభయపార్శ్వముల
 బద్ధానురాగులై - బలసి తక్ గొలువ
 అప్పుడు శ్రీకృష్ణు - డన్నయు దాను
 క్రొత్తముత్యముల - గొడుగుల నీడ
 సురలెల్ల చనుదెంచి - చూడగా నపుడు
 గరుడధ్వజాంకిత - ఘనరథం బెక్కి
 ఆయచలమ్మున - యాదవుల్ గొలువ
 తడయ కప్పుడు రైవ - తకమున విడిచె
 ఆయచలమునకు - యాదవుల్ వచ్చి
 ఆయతభక్తితో - సర్పించి మ్రొక్క
 అపుడు సుభద్రయు - నాక్షణమ్మునను
 పణతియ బంగారు - పల్లకినెక్కి
 చామ రుక్మిణీసత్య - భామ రేచతియు
 దేవికి వసుదేవ - దేవు లండురును
 వారివారికి తగు - వాహనా లెక్కి
 వచ్చిరి రైవత - సర్వతమునకు
 కొమ్మలు పదివేలు - కొలుచుచు రాగ
 సమ్మతిగ నేతెంచి - సంభ్రమమ్మునను
 వాసవిసుతుఁడు తన - వరుడు కావలసి
 ఆయచలమునకు - నాయుంతి మ్రొక్కె

అసమయమ్మున - సర్జనుడు తనదు
 మదిలోన తలపోసె - మగువరూపమ్ము
 దండ లావణ్యమెం - తయు కూపుతోను
 వుండునో యనుచు ని - ట్లాగి కొంతనేపు
 యింతిమోముకు చంద్రు - డీడె న నేమి
 కుంతలాలాకలిమి - కొదమతుమ్మెదలు
 బాలకనుబొమ్మలకు - ప్రతియశానువిల్లు
 పాలించు ముత్యముల - పణతిచిర్నగవు
 సతినాసేడితిలవుప్ప - సమమైన జేమి
 అతివ మ - ధ్యమ్ము సింహమునకు సరియె
 అని పోల్పతగు నుండ - రాంగియవ్వనము
 కనుగొని పెక్కంద్రు - కాంతలు గొల్వ
 కవ్వడి గనుగొని - కమలాక్షు డనియె
 కనుచూపి నంతలో - కాంక్షింప తగున
 మొదల సుభద్రపై - మోహంబు నీకు
 వడలక యుండుట - వడి యెఱుంగుదుము.
 తలపు నీ కీడేరు - తలకకు మనుచు
 జలజాక్షు డావేళ - చెలిని రప్పించి
 వందనము జేయించె - వరమునీంద్రునకు.
 పాండవద్విజులకు - పార్థు డిచ్చొట
 దండియై యుండుట - తగ నెఱింగించు.

వడిగ నేగులవారి - వలన సంపించె
 బలదేవు జూచి యా - పద్మాక్షు డనెను
 ఎక్కడనుండి యో - యీ పర్వతముకు
 నరము మెవ్వరో కాని - యతి వచ్చినాడు
 పొసగ చాతుర్మాస్య - పూజ చేయుదము
 అని వెడబాటుగా - అన్నతో బలికి
 నడనడచి ద్వారకా - నగరి కేతెంచె
 అప్పుడు బలభద్రు - డాముని జూచి
 భక్తితో నిట్లని - ప్రార్థన చేసె
 పొసగ చాతుర్మాస్య - పుణ్యవ్రతంబు
 జరుపు మా నగరాన - సంయమినాథ
 అని తోడుకొనివచ్చి - రాద్వారకమును
 రావె యమ్మ సుభద్ర - రమణిరో నీవు
 మదిరాయతాక్షి నా - మనవి చేకొనవె
 కన్యచే భిక్షయె - కాని యాతండు
 అన్యులచే భిక్ష - నంద నొల్లండు
 కన్యాగృహంబున - కన్యకామణివి
 సన్యాసి నునిచి పూ - జావిధి చేయు
 మనుచు చెల్లిలికి న - న్యాసి నొప్పించి
 ఆపద్మనాభుండు - అపు డూరకుండె
 ముత్తేలసంచునా - క్కొత్త బిడెలను

అత్తరి జలక మా - యత్తమ్ము జేసె
 యేవేళ కా మాని - యిష్టమ్ము లెట్టి
 ఆవేళ కావించు - నఖిల వస్తువులు
 పొలుపైన రత్నాల - బొమ్మరింటికిని
 తత్తుకై న పగడాల - దారబండములు
 పచ్చల గుల్పులు - పన్నారు గురుగు
 లచ్చంపు దంతాన - నమరు బొమ్మలును
 చేతిగుల యంచుల - జీనినాతలును
 చిరుతపప్పల్లు మఱి - చెందకావులును
 బంగారు బొమ్మలకు - బాగుగా కట్టి
 శృంగార మమరించె - చెలియ సుభద్ర
 బలసి సుభద్ర శో - భనము చేయగను
 అరుదెంచి కవ్వడి - అతివ కిట్లనెను
 ఇందు పురోహితుం - డెవ్వరె నీకు
 అందమై నట్టి ఘడి - యారమ్ము నేడె
 అన్నియు నేల నీ - యాశ్రితుడ నేనె
 యున్నాను నీపెండ్లి - నొసర జేయించ
 పప్పు బూరెలు మంచి - పాయసాన్నములు
 వొప్పైన భిక్ష మా - కొనరగా గడ్డు పిండి
 పన్నారు గురుగుల - పంచభక్ష్యములు
 నెన్నిక భుజించె - నెలమితో నగుచు

తెరయొద్ద నిలుచుండి - దేనేంద్రసుతుడు
 నరసింహవదనతో - నరసమ్మ లాడు
 భావగర్భితముగా - పలుకు మర్మములు
 భావించి సతిజూచి - పరగ తమకించు
 చెలియ లక్షణములు - చెప్పెద ననుచు
 కలికి నొయ్యెన లేమ - కరము చేబట్టి
 అక్షీణదృంభణం - బది యెంట గద్దు
 అక్షయ సౌభాగ్య - మది యింట గద్దు
 వద్మరేఖలు నీకు - భాస్వి ననుచు
 పన్నాక్షి పాదముల్ - భావించి చూచె
 విఘ్నము లందగా - వెలదిరో గుఱుతు
 ముడి వడె హారముల్ - ముద్దుల గుమ్మ
 చిక్కు విడిపెంతు నే - చేడె సుభద్ర
 మక్కువ నామీద - మఱవకు మనెను
 వేదోక్త యుక్తి - వింత పెండ్లిండు
 కావించవలె నంద్రు - ఘనశాసనమున
 నాలవ దినమున - నాగ వల్లికిని
 శోభనం బగు గదే - సుదతి యిద్దఱకు
 పానుపుటింటికి - పరగ బొమ్మలను
 కడువేగ నంపుదమ - కమలాయతాక్షి
 అనుచు కందువ మాట - యతి తను బలాశ

నిష్వరపడి యుండె - నెలత సుభద్ర
 మఱి యెన్నోరీతుల - మాయల తపసి
 జెఱవక తనుజూడ - వెఱగందె నబల
 గ్రక్కున శ్రీకృష్ణు - కడకు నేతెంచి
 యొక్కడి యతివరుం - డితడు వోయన్న
 చూడ సయమి గాని - చూటకా డితడు
 ఆడెడి మాట లి - ట్లని పల్కరాడు
 సరసమాడగ వచ్చు - సాగె నాత్మోసు
 సొంపు నొయ్యారంపు - చు పులే తఱచు
 ఇత్తతీనే భిక్ష - మిడి నంత దాసు
 పొత్తున భుజియింప - పొలతి రమ్మనెను
 ఎంత జేసితిరి మీ - రిటువంటి వారి
 నంతఃపురమ్ములో - నర్హమా యుంచ
 అన్న యీ సన్యాసి - ననుపుమా వేగ
 ఎన్నికబూజింప - నే దగవు గాదు
 తన్ను జూడగ నిల్వ - తగవుగా దితడు
 కటకట యిటువంటి - కపట సన్యాసి
 జేటువలె బూజింతు - నిందిరారమణ
 అనిన నవ్వుచు గృష్ణు - డా యతీశ్వరుని
 వినయమ్ముతో బిల్చి - వేడ్క నిట్లనెను
 అయ్య మీపను లన్ని - ఆగడా లాయె

తోయ్యలీ నాతోన - దూఱుగా జెప్పె
 పెద్దలు మీరింత - బుద్ధి దప్పినను
 ముద్దుల నందఱు - చులుకగా నగరె
 కాక నాచెల్లెలు - కడు ముద్దరాలు
 లీలగా దుర్భాష - లేల పలికితిరి
 కోరినకోర్కీ చే - కూరినదాక
 వీరికినే నూర - కే యుండరాద ?
 ఇచ్చట చెప్పిన - యింతి సుభద్ర
 నచ్చట రాముతో - నలిగి చెప్పినను
 యీ ద్వారకాపురి - యిం దుండబోదు
 నవనిపై చరియంచు - మని నిన్నుగొట్టు
 నని గేలి నేయుచు - నతని వీడ్కొనుచు
 ప్రియముతో చనుదెంచె . పిదప తా నంత
 నవరత్న కనకసిం - హాసనమ్మునను
 పేర్చితో గూర్చుండి - పీతాంబరుండఁ
 శిలను వంచుక యున్న - చెల్లెలి జూచి
 వయతోడ బిలిచె నా - త్రై లోక్య పతియా
 అమ్మరా ముద్దుల - గుమ్మ రా వేగ
 కొమ్మ రా నవకంపు - బొమ్మ రావమ్మ
 ముత్యాలనరమ రా - ముద్దరాలా రా
 చి త్తజబాణమా - చెలియ రావమ్మ

చిలుకలకొలికి రా - శృంగార కన్య
 తొలకరి మెఱుప రా - తోయజగంధి
 తండువెన్నెల రావె - భాగీర్తి రావె
 గండుగోవెల రావె - కమలాక్షి రావె
 మచ్చెకంటి రావె - మాధవోలి రావె
 అమృతంపుతెప్ప రా - అరవిరిమ్మ
 బంగారుపల్లెరా - భాగ్యాలబరణి
 నెలయ ముజ్జగముల - వింత యె నట్టి
 శ్రీకలా పీరునుల - చెలిగను రావమ్మ
 కొడు కార్యమ్ముచే - కూరినందాక
 అని యిల్లు తమ అన్న - అంకించి పిలువ
 పసిడి నలాక నా - పణతి సుభద్ర
 వలి పువ్వుగుత్తుల - తలిరాకు బోణి
 లలిత సౌరభ శోభ - గులుకరింపంగ
 నసిచక్కగాపైట - నపరించు కొనుచు
 నడనడ చిన్నారి - నడుము జవ్వాడ
 అండెలు మ్రోయగ - హారముల్ తూగ
 మొలనూళ్లు ఘంటలు - ముద్దియల్ మ్రోయ
 నందిదండలు వెర్రి - సరిపెణల్ దూల
 దివ్వెలై హారముల్ - తెరువు జూపగను
 హంసనడకతో - నతివ సుభద్ర

అల్లస్సెల్లనె వచ్చె - అన్నముందరికి
 భద్రదేభగమన సు - భద్ర రమ్మనుచు
 తోయజాతుడు తన - తొడపైన నునిచె
 నీలాలవంటివా - నెలత నెఱికుడలు
 వాలారు కొన గోళ్ల - వడిచిక్కు గీసె
 శ్రీకృష్ణు డావేళ - చెల్లెలికి నపుడు
 నేనకొప్పటు బెట్టె - చెలువమ్ము తోను
 చుబుకంబు పెకెత్తి - చూచి యోదార్చి
 మక్కువ నలరించె - మగువ నెమ్మోము
 కుంచించుకొని శిరసు - వంచుకొని బోవ
 శిరసు తాబె కెత్తి - చెల్లెలిని చూచి
 చిఱునవ్వుతో బలికె - శ్రీకృష్ణు డెలమి
 యే మనె సన్యాసి - యిపుడు నిన్నైన
 నాతోను జెప్పిన - నాతి నే బోయి
 మందలించెద నమ్మ - మరియూదగాను
 ముద్దరా లోర్చునా - మొప్పెనూటలకు
 అని మట్టుపెట్టి యిపు - డాడి వచ్చితిని
 రమణి నీ జోలికి - రా వెఱచు నింక
 వచ్చిర యప్పుడె - వనిత నేబోయి
 యిట్టె బంధించెద - నిపుడె కొట్టెదను
 అని బుజ్జగించి చె - ల్లెను గారనించి

చెలువమ్ముగా బలికె - శ్రీకృష్ణు డెలమి
 మత్తేభగమన నా - మనసు చేకొనవె
 మదిరాక్షీ నీకొక్క - చూట జెప్పెదను
 తగ నేడు నేడు వ - ద్నాల్లు లోకములు
 నరసి చూచితి నేను - ఆదికాలమున
 ఇటువంటి నన్యాసి - నెట జూడలేను
 అటు గనుక నీ తోడ - నిటు జెప్పవలసె
 శిరసు నాఁఘాణించి - చెల్లెని నపుడు
 కనుగొని పలికె నా - కంజాక్షు డెలమి
 యేమని వర్ణింతు - నితని మాహాత్మ్య
 మేమని వర్ణింతు - నితని పౌరుషము
 ప్రమథగణముతోను - పార్వతీశ్వరుడు
 నవతాడ వచ్చితా - చాలంగ నొచ్చె
 ఆకాలకంఠుడు - నటు లోడిపోయె
 నీతని గెలువగా - నెవ్వరి వశము
 ఈయతీశ్వరుని పే - రెవరు తలచినను
 వైరుల గుండెలు - వ్రక్కలై పోను
 ఉపవాసముల చేత - నొడలెల్ల స్రుక్కి
 యెలమి యెఱుగని వాని - వలె నున్నవాడు
 అడవులే మేలాయె - నామునిపతికి
 పండ్లు ఫలమ్ములు - భక్షింపు చుండు

అకలి గొన్నప్పు - డాతని భిక్ష^{నమో}
 కరసి యన్నము పెట్టి - నండ లేరేపడు^{శ్రేష్ఠి}
 కార్యాని కోసమే - కడు చిక్కు పడెను
 కార్యము చేసి గ్ర - క్కన నంపవలెను
 సుదతి యీతని జూడ - సుపతి సుతుడె
 మనసులో నీ కను - మానమ్ము వద్దు
 కన్య నీచేతి భి - ట్తును కాని యతడు
 అన్యులచే భిక్ష - అందుకోబోడు
 దానిచే నీకు నిం - తెగ జెప్పవలసె
 యెప్పటివలెన నీ - వీ యతీశ్వరుని
 తప్పక పూజించు - తరుణి పొమ్మనిప
 అన్నమాటలకు తా - నంగీకరించి
 మత్తేభగమన గ్ర - మ్మన లేచి వచ్చె
 అందెలు కదలంగ - హారముల్ వెలుగ
 మదిరాక్షి చనుదెంచె - మానియింటికిని
 పొసగ నానాటి క - పూర్వమ్ము గాను
 అఖిల పదార్థమ్ము - లాయత్త పగచు
 విందులు కావించు - వేవే విధముల
 పొందుగా నతనికి - భుజియింప నిడును
 వలపుతో ననియెల్ల - వరుస భుజించి
 కడు డస్సి యుంటకు - కారణం బేమి

యీచూపు లీతమక - మీవిలాసములు
 యేతాపసుల యందు - నెఱుగ మెన్నడును
 విజయుని రూప వి - వేక సంపదలు
 గజరాజవరదుచే - గణము నే విందు
 తెగవాలు కన్నులు - దీర్ఘబాహువులు
 పగడంపు వన్నెగల - వాదపద్మములు
 చూడగా నీతండు - క్రిడియే కాని
 వాలాయముగ యతి - శ్వరుడు గా బోడు
 కపట సన్యాసిగా - కల్పించి యిచట
 పువమను శ్రీకృష్ణు - డునిచినా డేమొ
 అని మనమున జూల - హర్షము నొంది
 శృంగార మమరించె - చెలియ సుభద్ర
 పైకొనియెద నంచు - పద్మామతాక్షి
 జోకతో కమ్మ క - స్తురి నలు గిడెను
 జాతి గొజ్జగి నీట - జలకమ్మ లాడి
 రీతిగా నొకవెంట - లేఖ చూపట్టి
 ఉమ్మెత్తపువ్వు వలె - నుతికిర మడత
 సఖముల గొనితెచ్చి - నాతి యిచ్చినను
 చెంగావి పావడ - రంగు మీఱంగ
 చుంగు విడిచి కట్టె - నుడతి సుభద్ర
 పాలిండ్లవలను క - న్నడగ నొకవెంట

లీల పయ్యెద కొంగు - లే జాతి విడిచె
 నటనతో పై నము - నడచేటి మగువ
 రమణ బాగుగ కొంగు - రంగుగా జేలగె
 జవ్వాజి పదనిచ్చి - చంద్రకాంతముల
 దువ్వెన నెరగోర - దువ్వెన నెరులు
 పాపట నొసరి - బాగుగా దీర్చి
 చూపట్టు కొప్పు సం - చుక జాతి విడిచె
 మల్లెలు మొల్లులు - మందారములును
 చల్లని జాజాలు - సంపంగి విరులు
 పారిజాతములు - బాగుగా తీర్చి
 యొయ్యనె తుఱిమె నా - యుత్పల గిండి
 విటుల నొన్నధు డేయు - విరిమొగ్గ తూపు
 గటస గుమ్మడి గింజ - నావామ్మ తీర్చె
 బసిడి ముత్యాల నొ - ప్పగ పూర్ణచంద్రు
 తవమించు చెవుల తా - టంకాలు చేర్చె
 మొగపు తీగెకు చెంత - ముత్యంపు కొలికి
 జిగిమణిల్ మిగులు మం - జిడి తాళి జేసె
 పుంజాల దండ దా - పున నేవళమ్మ
 గంజిల్లు భన్నన - రమ్మ క్షీడించ
 యిన్ని సొమ్మలకును - పన్నె బెట్టిసటు
 మూడువేల్ వెలనేయు - ము క్కట బెట్టె

కుంకుమ గంధము - కూర్చిన మంచు
 గోవకస్తురి బూసె - కొమరారు మేన
 వచ్చి పోకలతోడ - వండు చాకులతో
 గమ్మన కవుర నీ - డెమ్ము గావించె
 ఆరామచిలుక భు - జాంగదమ్మునను
 రాజసమ్మున నునిచె - రమణి సుభద్ర
 ఝుణఝుణత్కారముల్ - నలుప సొమ్ములును
 వచ్చలరుచుల స్తం - భమ్ముమాటునను
 మత్తాక్షి నిలుచుండె - మాని జూచుచును
 బృందావనము మీద - వెలయు నా మాని
 కమలార్క బింబంబు - గతి బోలువాని
 బౌలేందుచాయల - పగిది నిరుగడల
 వెమ్మిగపుటూర్ధ్వ పుం - డ్రమ్ముల వాని
 నొప్పుచందురకావి - నూటార్చినట్టు
 కప్పారు సిడువాలు - గడ్డము వాని
 మొలకెత్తు ముత్యంపు - మొగ్గల బోలు
 తళుకొత్తు శుభ్రదం - తమ్ముల వాని
 అలవడు తులసి పూ - నలపేరు వాని
 కవగూడ హరినీల - కాంతి తేలించు
 తమ్మిపూసల దండ - తన కురము సొంపు
 సొమ్ముగా నవరించి - చూవట్టు వాని

యిన్ని విధంబుల - నున్న యా మాని
 జూచి సంతోషమున - సుదతి యిట్లనెను
 అడిగెద నని పూని - అతివ సుభద్ర
 తనమనములో నున్న - తాత్పర్యమునను
 చిత్సౌఖ్యరసలత - చిగిరించ గాను
 ఉత్సాహమున మేను - ఉబ్బి పొంగగను
 పలుకు పల్కుకుతేనె - లొలుకగా నపుడు
 పలికె దా నొకమాట - పద్మాయతాక్షి
 అయ్య మీరేదేశ - మనసి చూచితెరొ
 మెయ్యది మీనామ - మెచట నుండుదురొ
 ఐరగ నిండ్రస్థ - పట్టణమ్మినను
 బహుళ సంపదలతో - బరగు చున్నాగి
 గీరమానసులు కుం - తీసుతుల్ వారు
 ఆరయ గడు సుఖు - లై యున్నవార
 తోరి మా మేనత్త - కొడుకు లైదుగురు
 వారికి కుశలమా - వరమునిచంద్ర
 ఆరాజవరులలో - నర్జునుం డెలమి
 ధారుణి తీర్థముల్ - దరిసింప నేగె
 తీర్థముల్ త్రేత్రముల్ - తిరుగుచో మీరు
 ఇంద్రనందను నెందు - నే జూడలేదా
 జగతి నంటట మీరు - చరియింతు రనగ

అని మి మ్మిన్నుడు - అడుగంగ వలసె
 హరిపాదముల బుట్టె - నట్టె యాగంగ
 భూతలమ్మున నెలసి - పోలు పమరు చుండు
 మఱి పట్టభద్రుడు - మాయన్న కతడు
 వంగ - మర్పింప - నందు బోబోలు
 నని మున్న నింటి నే - నతడు తా నిటకు
 నరుడెంచు తెరిగితే - సయమినాథ
 యీ ద్వారకాపురి - యెంతో దూర మని
 తన పురమున కట్టె - తా నేగె నేమొ
 అని యిట్లు తా బల్కు - నా మనీశ్వరుడు
 మానమ్ముతో నుండె - మఱి కొంత నేపు
 ఓ మునిపుంగన - యో పుణ్యమూర్తి
 గంగాతరంగభం - గక్రమశుభ
 పాథోభర న్యాయో - పర భక్తియోగ
 నాథ నా దైనమ - నవి చేకొన గదె
 అనుచు సుభద్ర దా - నాడు వాక్యములు
 విని చెవిపండుగై - విజయు డిట్లనియె
 వడ్డాణ్ణి నీతోను - పలుకగా వెలుతు
 పలికిన పలుకులు - భావ మేర్పఱచి
 దూఱు లెక్కించెదో - తోయజాక్షునకు
 వలపు గల్గక యుండ - పలుక గల్గుదునె

పడుచుదనమున నే - పలుకు పల్కులను
 మనసులో నుంతువా - నను రాజముషిని
 అను మాటలనువిని - యరాంతురములు
 లేమ లో భానించి - లేనవ్వ నవ్వె
 కామతాత్రము పహ - ప్యములు పుష్పించె
 చక్కని ముఖ పద్మ - సారస్య మెంచె
 చిక్కని నెమ్మేని - జిగి విచారించె
 తిన్నని మాటల - తేట లాలించె
 నన్నంపు నదరంపు - చాను వర్తింపు
 మొలక నవ్వలదీవి - ముగుద కెమ్మోవి
 తరలాక్షి చెక్కిళ్లు - శరుణే పోక్కిళ్లు
 తిలకించి పులకించి - కలజూచి చూచి
 తల యూచి విజయుండు - తానెక గండె
 యిటు వంటి బోటికి - యీకోడె కాడె
 నచ్చిన వాడని - నాతి నాతిరుణు
 నచ్చుగా పువువింట - నతమండు గొట్టె
 బృందావనము మీద - ప్రేమతో మాని
 కందువ దెలియక - కడు మూర్ఖవోయె
 ఓ ముద్దుచిలక ! నే - నుల్కిపల్కితిని
 వల దింక వల దని - న్యవహరింపుచును
 బడలిక గొని మాని - పవలించె నంత

నారామచిలుక ఫ - క్కన నేగు దెంచె
 పసిడి రెక్కలు - సొంపు లెసగి యాడగను
 మాణిక్యపుంగుత - మాలికల్ మెఱయ
 వార్ధునిభుజముల - పై నిల్చి యపుడు
 నయభయములతోను - నరున కిట్లనెను
 బావ లేలెమ్మని - బడలికల్ తెలిపి
 మోవి గంటిని చేసి - ముద్దులువెప్పె
 యిదియేమి విజయుడా - యీరీతి నుండ
 అన్నిట గుణశాలి - వాడువు నీవు
 అరున నీమన - మలరుచుండగను
 నిర్జరీగతి నాతి - నిన్నెతా నడిగె
 నెలమి దుర్యోధ నున - కిచ్చెద ననిన
 కడు తాపమును బొంది - కాంత ని న్నడిగె
 యిరువురిమనసులో - నెల్లతాపములు
 నెఱిగియు నెఱుగని - తెఱ గుండవలెను
 ఇంతిని తోడ్కొని - యింద్రప్రస్థమున
 కెంతోవేడుకల నీ - వేగుదువు గాని
 కమలాక్షి పెంచిన - కడుముద్దుచిలుక
 నడుగవలె నా నీకు - అన్నిబుద్ధులకు
 మందెమేలన్ములకు - మఱి వేళ గాదు
 అనుచుముంజేతికం - కణముపై వ్రాలె

ఓచెల్ల యని మతి - నాచకోరాక్షి
 తడయక తలపోసి - దా నప్పు డడిగె
 నెచ్చట నున్నాడో - యెలమి నర్జునుడు
 తీర్థమ్ము లేవేవి - తిరుగుచున్నాడో
 యేపుణ్యభూముల - కేగి యున్నాడో
 వినిపించు మనె - నామె తనకు తెల్లముగ
 అనియిట్లు పలుకగా - నామనీశ్వరుడు
 అమరగా బలికెను - అతివతో నపుడు
 కోమలి యిద్దఱము - గోకర్ణమందు
 కూడియే యుంటిమి - కొన్నాళ్లు లచట
 భోజనమ్ములు శయన - ములు నొక్క చోట
 చెలియ యుంటిమి మేము - చెలికాండ్రవలెను
 అతనికి నాకును - అరమరలేదు
 అతనికినాకై క్య - మతివరో వినవె
 నీరూపు నీరేఖ - నీచక్కదనము
 వేమాలు తలపోసి - వివశుడై యుండు
 నిడురేయిపగలు కం - టికి కూర్కులేద
 యింతి నీపై మోహ - మెసగొనియుండు
 నెలమి నర్జునునిరూ - పెఱుగనే తాను
 రూపేల గోరగ - నోపల్లవాంగి
 మందారదామమా - మాయన్న చేత

విందుగా నెన్నడు - వెన జూడ లేదు
 యెగుభుజమ్ములవాడు - మృగరాజునడుము
 నడచి పుచ్చుకొను నె - న్నడుముగలవాడు
 గరగరనివాడు చ - శ్కని వాడు నతడు
 గొప్ప కన్నులవాడు - కోదండగుణకి
 ణాంకఁబు లాబాహు - లమరినవాడు
 వెన్నున మచ్చగల - విభవంబువాడు
 బవిరి గడ్డమువాడు - పన్నిదం బిడిన
 వెన్ను పగడసాల - వెన నాడవచ్చు
 చిగురొత్తు చెంద్రిక - చెలగు పాదములు
 నని విధం బెఱిగింప - నంతట నరుడు
 నీవు గుణాధ్యవు - నీకెవ్వ రెదురు
 శ్రీహరి చెల్లెల - శృంగారవతివి
 యేవున నీభాగ్య - మేమన వచ్చు
 నీవు కిరీటికి - నెలత వై తేని
 భావింప నాతని - భాగ్యమే కాద
 పూని నీ వడుగగా - బొంక నేమిటికె
 మానిని నేనె పో - మఱి యర్జునుడను
 నన్ను మన్నించి మీ - యన్న శ్రీకృష్ణ
 నిన్ను నా కీవలసి - పన్నె నీవిధము
 నీకోర్కి నాతలపు - నిగమ గోచరుడు

చేకొని నమకూర్చు - చింత యేమిటికే
 అరయ గంధర్వ క - శ్యామమ్మ రాజ
 వరులకు తగునండు - వరధర్మ పరులు
 అనుచు తమమ్ముతో - అతడు చేయి చావ
 ఘనమైన సిగ్గుతో - కాంత యిట్లనెను
 తల్లియు దండ్రీయు - తగిన బాంధవులు
 బల్లిదు లన్నలు - పాయ కున్నాడు
 వారి యనుజ్ఞచే - వర్తించు మిచట
 నీలాగు పనులై న - యిందఱు నగరి
 హరి నీకు నిచ్చునట - అనుమాన మేల
 తెలియ నేనుగునెక్కి - దిద్దు దూరెదరె
 అనిచెప్పి తా నగరి - కతివ పోయినను
 మునియు లతాగృహ - మ్మున కపుడు చనియె
 మదనునిచే జిక్కి - మత్తాక్షి రాక
 కెదు రెదురై చూచి - యిట్లని పలికె
 యింతికి నాపే ర - దేల చెప్పితిని
 కాంతయు లోనికి - గ్రుక్కున బోయె
 మరుని పుత్తడిబొమ్మ - మరల నాచేతి
 పరిచర్య లొసరించ - భాషించ దొక్కొ
 నుందరి పాదాల - యందియల మ్రోత
 విందునో వీనుల - వెరగందు నొక్కొ

తెలిసోగ కన్నుల - తెలియగ లేమ
 సొలయక తా జూడ్కి - చూచునో లేదో
 కొమ్మలతో గూడ - గుజ్జన గూళ్లి
 ఆమగువ వడ్డించ - హరించ దొక్కొ
 యేమిచేయుదు నిట - కింకొకసారి
 కామిని చనుదెంచి - కరుణించ దొక్కొ
 మామ కావలెనని - మన్నించి రాడ
 కాముడు దన్నువే - కారించ దగున
 ఉన్నమా తల పెల్ల - నుర్వోధరుండు
 పన్నుగా తనమతిని - భావించ దెలిసె
 శునమందిరమునకు - గ్రక్కున వచ్చి
 యెలమి రుక్మణి జూచి - యిట్లని పలికె
 నెలత నీమరదలు - నేమ సన్యాసి
 బలభేది సుతుడౌట - పరికించి తెలిసె
 మలయుచు వచ్చి తన - మందిరమ్మునకు
 తలకొన్న సిగ్గుతో - దా. జేరదాయె
 అరసియన్నము బెట్టు - మనుచు నియమించి
 సారిది వినోదముల్ - చూచుచు నుండె
 అంత సక్కడ మఱి - యానుభద్రయును
 చింతించి చెక్కిట - చెయిబూని యుండి
 మదిలోన తలపోసె - మగువ యిట్లనుచు

యింద్రనందనుడు మ - హీంద్రస్తుతుండు
 చేరి వినయమ్మున - చెట్ట బట్టినను
 విడిపించుకొని మఱి . వేగ బోయితిని
 ఎలమి నాతని మన - స్తుండె నొక్కొక్క
 కాక దా నొడ బడితే - కడుచుల్కు దనము
 యీ కడ నందఱి - కెన్నిక కాద
 యెఱుగడా నాకేల - యింత చింతించ
 నిరవై న యీపెండ్లి - యీడేర్పు తనకు
 అనుచు చింతింపుచు - నతివ సుభద్ర
 హంస తూలిక పాన్పు - నందు వవళించె
 ముత్యాల చెఱగుతో - మునుకు తాబెల్లై
 ఆయంబుజాక్షియు - నచటి కరుదెంచి
 ఆ మరదలి జూచి - యటు నవ్వి పలికె
 కనులేల మూసేవె - కలహంసగమన
 శిరసేల వంచేవె - సింహేంద్రమధ్య
 వాలుకన్నుల నీరు - రాల నేమిటకె
 వనిత సన్యాసిని - వలపించు కొంటి
 రామావతారాన - రమణిరో నీవు
 శాంతయను పేరుతో - నహజాత వైత
 లల ఋశ్యశృంగుని - అటులోను జేసి
 వలవేసి కొంటివే - వనితరోనీవు

నేవేంద్రసుతుదృష్టి - తెగువతో తాక
 దృష్టి తీయింతుమే - తెలివి రా నీకు
 తెగనాలు కన్నుల - దృష్టించి చూడ
 అతనిచేతనె కాని - అది మాన దనెను
 చిటిమిటి కోపాన - చెలియ సుభద్ర
 కరకంకణములచే - కాంతి శోభిల్ల
 ఆరుక్మణమ్మను - ఆవలికి ద్రోసి
 గట్టిగా ముసుగిడి - కాంత యిట్లనెను
 యింతి నీచలికిన - యీపలుకు లన్ని
 త్రైలోక్య పతితోడ - తా' విన్నవింతు
 అనిన మరదలి జూచి - ఆతివ యిట్లనెను
 యిప్పుడే చెప్పవే - యిభరాజగమన
 మీయన్న మముగూర్చి - మించనాడునట
 జలక మాడుదు లేవె - చెలియ సుభద్ర
 చలువ గట్టుదువులే - చందనగంధి
 భుజియించుదువు లేవె - పుత్తడి బొమ్మ
 వెలది నీకును పెండ్లి - వేగ జేయుదుము
 అనిచెప్పి నై దడ్డి - యరుడెంచె నంత
 శందమా నిందిరా - మందిరమ్మునకు
 ఆయింతి పెట్టె నా - యాసొమ్ము లన్ని
 కాటంకముల కాంతి - ధవళింపగాను

మొలనూళ్ల ఘంటలు - మొల్లముగ మ్రోయ
 నొయ్యనె తననడు - మూగాడగాను
 ఇంతి పయ్యెదలోన - నేకాంతమునను
 ఆచక్రవాకములు - జతివ హారములు
 కొమరార కొప్పులో - గొజ్జంగి దండ
 నటనతో వీపున - నాట్య మాడగను
 జాటువయ్యెదకొంగు - చిక్క ద్రోయుచును
 డిరిది ముత్యపు సరులు - నుయ్యాల లూగ
 ఆదినారాయణుం - డఖలాండనాథు
 డండజపుపానుపున - అతడుండ తెలిసి
 కోవెల స్వరముతో - కొమరాలు పోయి
 చిలుక పలుకులతోను - చెలి విన్నవించె
 పుండరీకాక్షు డా - పూరుపోతముడ
 మురవైరి వందిత - మవ్వగోపాల
 నారద వినుత యా - నంద ముకుంద
 మత్స్యావతార నా - మనవి చేకొనుము
 యింతకార్యం బని - యెఱుగని యట్లు
 కవ్వడి నేచుట - కామధర్మంబె
 అని చెలి యున్న వృ - త్తాంత మంతయును
 నెఱిగించె కృష్ణున - కెలమి రుక్మిణియు
 హరి వారి తల పంత - నంతయు దెలిపె

వరుసతో దేవకీ - వసుదేవులకును
 సారణ ప్రద్యుమ్న - సాత్యకులకును
 ఆరూఢి సుద్ధవు - డప్పు డాతెఱగు
 ఆయింప్రసతునకు - ఆసుభద్రకును
 నెయ్యమి కలుగుట - నేర్చునదెలిసె
 చయ్యనె తనకోర్కె - సమకూడె ననుచు
 తొయ్యలి నపుడు పా - ర్థున కియ్యదలచె
 ఆయచలమ్మున - యాదవు లెల్ల
 భూరి మహోత్సవ - మ్ములు చేయుచుండి
 ద్వారకలో సుభ - ద్రా కన్య యుండె
 బలరామ కృష్ణులు - పర్వతమ్మునకు
 చేయుచుచుండిరి - చెలగి యుత్సవము
 తమయన్న కృష్ణుని - తలచె సుభద్ర
 అమరేంద్రునిదలంచె - అర్జును డపుడు
 అంతట శచితోడ - అమరపతి వచ్చె
 అచట ముత్తైదువ - లాయరంధతియు
 శచి రుక్మిణీదేవి - సత్యభామయును
 ఆవధూవరులకు - నతివ లండఱును
 నంపగిత్తె లము - చక్కగా నంటి
 జలక మిద్దఱికిని - సరగున దీర్చి
 దివ్యవస్త్రములు - దివ్యగంధములు

దివ్యమాల్యమ్ములు - దివ్యభూషణును
ధరియించి రవుడు వా - ద్యధ్వనులెనగ
గరుడ గంధర్వులు - గానముల్ నేయ
అలవడ బరగిన - ఆశంభురాణి -

నతివపూజించిన - నాయరుంధతియు
మృగనాభివాసనల్ - మొగి గుబుల్ కొనగ
జనులెల్ల పెసగొని - చౌకళింపుచును
అందముగ మృగమధ్య - లమర బాడుచును
కల్యాణవేదికి - కడువేగ రాగ

నాదరాన సుభద్ర - కాయరునునకు
వేదోక్తమున పెండ్లి - విష్ణుండు చేసె
ఆనమయమ్మున - నమరవల్లభుడు

భాసురమణిమయ - బహుభూషణములు
ఘనమకుటమ్ముచు - కవ్వడి కొనగి

అనురక్తచిత్తుడై - హరి వీడుకొనిన
అవుడు సుభద్రయు - నాయరునుండు
శచికి దేవేంద్రునకు - సద్భక్తి మ్రొక్క
మ్రొక్కిన యిరుగుర - మొగి లేవనెత్తి
ఆశీర్వాదించి యా - యమరేంద్రు డరిగ

నిరర్జున్ తామును - నిజపురికి నేగ

అరును జూచి కం - నారి హర్షించ

అప్పుడు కవ్వడి - యాసుభద్రయును
 హరిపాద పద్మముల్ - హర్షమున మ్రొక్క
 కడు గారవమ్మున - కౌగిట జేర్చి
 కడలేని యతయ - కాండము లొసగె
 రయహయంబుల హేళు - రథమును నొసగె
 హరియు రుక్మిణి సూచి - అప్పు డిట్లనిరి
 అలరెడి వేడుకల - ననుగు మరదలిని
 హోమ వీరమ్మున - మనిచిరివారు
 అక్షతల్ శిరసుపై - నాయుర్వరుంచి
 ముత్య రత్నమ్ములు - ముగుద యొడినిడిరి
 సిగ్గుమురిపెమ్మున - చెలియ సుభద్ర
 వద్దికి చనుదెంచె - వదిన ముందటికి
 పుత్రుడి బొమ్మవలె - పాలతి సుభద్ర
 వదిన పాదములపై - వ్రాలుచు మ్రొక్కె
 మ్రొక్కిన మరదలి - మొగి గొగిలించి
 అక్కున జేర్చుకొని - అతివ యిట్లనెను
 అడల నేమిటికె మా - యమ్మ సుభద్ర
 అత్తయు నీకు మే - సత్తయు గాన
 వింతవారెవ్వారు - వీరితోవలను
 బావమఱదులు చాల - భక్తి గలవారు
 నిను విడిచి మీయన్న - నిమిష మేనియును

నిలున రిప్పుడె నిన్ను - బిలిచి తెచ్చెదరు
 ఇది మువ్వ నిప్పుడే - తా బిలుచు గావి
 యిచటికి బోయి రా - యిభరాజగమన
 నానదినె యుండవే - నా సుబ్బచిలుక
 అని బుజ్జగించేటి - ఆసమయమున
 ఘనకోటిసూర్య ప్ర - కాశమ్ము భాతి
 మకుటమ్ము ధరియించె - మఱియు నరునుడు
 నిచ్చేసె సంతలో - విజయు డా సతికి
 నచ్చిక దండ ప్ర - కామమ్ము జేసె
 శీరజాక్షునిరాణి - నిత్యకల్యాణి
 చారిద్రవ్యనాశిని - దయగల తల్లి
 పాండునందనులకు - ప్రావనై యెపుడు
 కృప జూచి రక్షించు - కువలయనేత్ర
 మన్మథుని గన్నట్టి - మరువంపు మొలక
 మమ్ము కటాక్షించు - మాధవు రాణి
 అనుచు ఫల్గునుడు త - న్నతిభ క్తతోడ
 స్తవము జేయుచునున్న - కువలయనేత్ర
 మకుటమ్ము వట్టి క - వ్వడి లేవనెత్తె
 సత్యకృపాచార్య - సత్యసంపన్న
 సత్యము దప్పని - సర్వజ్ఞ సరుడ
 చెలువతో సద్భక్త - శ్రీకృష్ణునే

కలిగుండు నీ వెల్ల - కాలంబునందు
 ననుచు దీవన లిచ్చు - నానమయమున
 నక్కున జేర్చుకొని - అతివ కిట్లనెచు
 చనవిచ్చినాడని - సకియరో నీవు
 పలుమాటలకు నెట్లు - పాలుపడవద్దు
 పొలతి నమ్మగరాదు - పురుషుల నెపుడు
 పలురీతి గృష్ట న - గృష్టులై యుండ్రు
 కొంచక కృష్టకు - కూర్మితో నుండు
 వంచన నేయకు - వనిత యెప్పుడును
 అనుచు బుద్ధులు చెప్పి - అనుగుమరదల్చి
 అర్జునుచేతి కొ - య్యన నప్పగించి
 కోరిక కొనసాగె - కొమరాల నీకు
 ఇంద్రనందను గూడ - యేగు మాయమ్మ
 అరుగుమి నీవని - అతని వీడ్కొలిపి
 నరసఖు డేగె నం - తర్దీపమునకు
 అరిగిన పిమ్మట - నపుడు కవ్వడియు
 దేవకీవసుదేవ - దేవులకు మ్రొక్కి
 వారిదీవన లంది - వనితను తాను
 చయ్యన చనుదెంచి - నత్యభామికును
 వరభక్తితో మ్రొక్కె - వనితయు తాను
 అన్న అర్జునుడి యీ . అతివతో గూడి

సును వీరు పుత్రుని - గాంచు వేగముగ
 అనుచు దీవన లిచ్చి - అతివ యాక్షణమే
 అరుగుమి నీవంచు - నతని వీడ్కొలిపె
 చరిసఖుం డరిగె - సంతర్ద్యపముసకు
 అనిపిన పిమ్మట - సపుడు కవ్వడియు
 కథముపై నుచుచుకొని - రమణిని సపుడు
 పోయేటి వేళలో - పురి గాచియున్న
 ఆయుధవాహకు - లారీతి నై రి
 ప్రవరనేనుడు కృత - వర్మ యాదిగను
 శౌర్యమున నాసవ్య - సాచి నడంప
 నోరోరి పాండవ - యుద్ధండవృత్త
 మారామకృష్ణులే - మఱి శేమి జూచి
 యీలేమ తోడ్కొని - యెందు బోయెదవు
 తాలాంకుశౌర్యము - తలపవే మదిని
 పొలితి నీవెతుకొని - పోయితి వేని
 బలునారసమ్ముల - బడవేతు మనిరి
 ఘనగిరితటుల నం - దనవనంబునను
 కేనిసి బాణమ్ములు - క్రిక్కిరియనేసె
 రమణి సుభద్ర సా - రథ్యంబు నేయ
 అమరేంద్రనందను - డాసమయమున
 కడు కోపమున దన - కాండములచేత

చెనకి వారల నెల్ల - చీకాకు జేసి
 ఇంతిని దోడ్కొని - యింద్ర ప్రస్థముకు
 నంతోషమున జనె - సవ్యసాచియును
 శౌరిని కనుగొని - సంకర్షణుండు
 నీరజోదరుడును - నీలాంబరుడును
 ఘనభరితాంబర - కనకాద్రివిభుఁడు
 నేర్మితో చనుదెంచె - నీలవర్ణుఁడు
 బలుతమ్ము జూచి బల - భద్రు డిట్లనియె
 యేమి కార్యము గల్గె - యిందాక నీకు
 మాన వెన్నటికిని - మందె పిలములు
 ఆహోగ్రుడై మించు - నన్నను జూచి
 కపటనాటకధారి - కప్పె నొకమాయ
 నాగమల్లియతీగ - నవమల్లతీగె
 కలసి పెనగుచునున్న - కడువీరిత జూపె
 నచటి సభాస్థారు - లాసమయమున
 పచరింప నర్జును - బహుపరాక్రమము
 విజయ నిర్ఘోషముల్ - భేరీరనంబు
 రామాది యాదవ - ప్రకరముల్ గొలువ
 మదిలోన నుబ్బిత - బెదరె న గొనక
 పనివినె నరుడు సు - భద్ర దోడ్కొనుచు
 పొదలిన వేడ్కల - బోయె గాకేమి

అటా వట్టి తెచ్చేము - యిటు మమ్ము బనువు
 మిదెయని చారులు - నీనిధి బలుక
 విని వారి నందఱి - వేగి వారించి
 బలభద్రుతో నిట్లు - పలికె శ్రీకృష్ణు
 డనఘుడు ధగ్మజ్ఞ - డతినీతిపరుడు
 తన మేనమరదలి - తాను గొంపోయె
 వలదని యెవరికి - నారెంప వశము
 బలవంతు డాతడు - బహుశస్త్రువేది
 అటుగాక ద్రోణుల - కనుగు శిష్యుండు
 కడనములో వాని - కదియంగ దరమ
 యెదిగిన కన్య మన - యింటిలో నున్న
 మనము చేయకయున్న - మగువ బెండ్లాడె
 తలప నీపనులకు - ధర్మమా యనిన
 నబ్జాక్షుమాట కం - తౌను గాదనక
 తాలాంకు డప్పుడు - తలయూచి యుండె
 తల్లియు దండ్రుయు - తగిన బాంధవులు
 బల్లిదూ లన్నలు - పాయకుండంగ
 నొకపేద వలె పాయ - నువిద నుభద్ర
 నుదతి నీరీతిగ - చూచుచుండునుగ
 అని పెడబాటుగా - నన్నతో జెప్పి
 అనుగు చెల్లెలికిని - అరణముల్ గొంచు

లక్ష గుఱ్ఱములు - లక్ష యేనుగులు
 అక్షీణ బాహుబలు - లగు విరభటులు
 రమ్యకాంచనమణి - రథసహస్రములు
 సౌందర్యవతులై న - సశిసహస్రములు
 అన్నయు తమ్ముడు - నతిమోదమునను
 అరణమ్ము దెచ్చిరి - యతి శీఘ్రమునను
 వనితతో చనుదెంచి - వరు డర్జునుండు
 వావిరి నాద్వైత - వనములో నుండ
 అచటికి చనుదెంచి - రన్నయుం దాను
 నరణమ్ము లిచ్చిరి - ఆదంపతులకు
 అపుడు సుభద్రయు - నాయర్జునుండు
 ఆరామకృష్ణులకు - నతిభక్తి మ్రొక్క
 మ్రొక్కిన యిరువుర - మొగి లేనెత్తి
 విజయుడవుగమ్మంచు - వేడ్క దీవించ
 విజయు డాతట వారి - వేడ బూజించె
 సంతోషచితులై - చనిరి ద్వారకకు
 అపుడు సుభద్రయు - నర్జును గవియె
 యీ చందమున నన్ను - నీక్షించి కృష్ణ
 యేమని పలుకునో - యీ రసమ్మునను
 ఆవలుకు లన్నియు - నటు తాకు నేమి
 గోపాలసతులతో - కూడ నన్ను చుపు

మనిన సంతోషించి - యాయింతి కనియె
 ద్రాపదికిని మ్రొక్క - తరుణి పొమ్మనిన
 వనిత ప్రవేశించి - వచ్చె నవ్వేళ
 కుంతికి శృష్ణకు - కూర్మి మ్రొక్కినను
 సంతసం బలర పాం - చాలి యిట్లనెను
 వనిత నీపతి వీర - ఎరు డయ్యెనేని
 ఘనవీరపుత్రుని - గాంతు వీ వనెను
 అంత దీవన లిచ్చి - యపుడు పాంచాలి
 సంతోషమున నుండె - సకియతో కూడి
 అపుడు ధనంజయుం - డాయుండ్రపురికి
 వచ్చి ధర్మజునకు - వరభక్తి మ్రొక్కె
 తల్లికి సాష్టాంగ - దండ మొనర్చె
 వాయునందనునకు - వందనముచేసె
 తనకు మ్రొక్కినయట్టి - తమ్ముల నెత్తి
 కడు మోదమున తన - కౌగిట జేర్చె
 నతివ పాంచాలిని - నక్కున జేర్చె
 అంతట ధర్మజుం - డతిమోదమునను
 దోగుచు బాంచాలి - తో నిట్లు పలికె
 పార్థునకును మాను - భద్ర కీప్రార్థు
 శోభన మగుగాన - చూడు వేడుకన
 నానతి గై కొని - యపుడు పాంచాలి

వేవేల యత్నముల - విందు తగజేసె
 నొప్పైసబంగారు - టుప్పరిగలోను
 కప్పురవాసనల్ - గ్రమ్ముకొనంగ
 సాంబాణిధూమముల్ - సఖ తానువేసి
 చిత్రముల్ నిర్మించె - చెలియ యంతటను
 దిక్కుల మాణిక్య - దీపముల్ వెలుగ
 నిలుపుటద్దమ్ముల - నెలత చెక్కించె
 వెయ్యి దీపమ్ములు - వెలుగంగ నందు
 గవుసెనల్ దీయించె - గాజుకంబముల
 బంగారు తరికోళ్ల - పట్టెమంచమ్ము
 లంగన వెలయించి - యమరించె సెజ్జ
 సన్నవిరిమల్లెలు - జాజిమల్లెలును
 బొండుమల్లెలు చాల - నిండ బరపించి
 యిరుదెనల్ తలగడ - లిమ్ముగా దాపి
 బంగారు సురటి దా - పణతి వెట్టించె
 పంకించి బొగాలు - బరణులం బోసి
 గాలించి సున్నము - కాయ బెట్టించె
 పండుటాకులు దెచ్చి - పణతి మడిపించి
 మదిరాక్షి యునిచె ను - మఱియు నచ్చటను
 చాఱపప్పు గనగ - సా లానవాలు
 శ్రీసుగంధమ్ములు - చిటిబెల్లములును

చెఱుకుబిళ్లలు మంచి - చిఱుసిండి సరకు
 పసిమిమామిడి పండ్ల - రసముల పిసికి
 పసివచ్చ గిన్నెల - పాలు నే నినిచి
 పలువన్నెగిండ్లతో - పన్నీరు నించి
 బంగారు చెంబుల - పానక ముచిచి
 బుంగల దింపించి - గంగోదకములు
 పలుకుచిల్కల నుంచి - పండరమ్మలను
 కురీతి పనులెల్ల - నింతి తగజేసి
 చనుదెంచె పాంచాలి - సంభ్రమమ్మునను
 భద్రదేభగమచ ను - భద్ర రమ్మచుచు
 చేడె శృంగారమ్ము - చేయంగ దలచె
 పన్నీట స్నానంబు - బాగుగా నార్చి
 తఱిబోసి కట్టించె - ధవళనస్త్రమ్ము
 విననకఱులగాలి - వీచె నిరుదెసల
 పొనగగా తడియార్చె - పొలతి శిరస్సు
 భూపవాసనల లో - దులిపి యల్లార్చి
 గొజ్జంగిరేకులు - కొప్పున దుఱిమె
 చొడ్డాణమును బెట్టె - నూగాడు మొలను
 బిళ్లల మొలనూళ్లు - బిగిసి మ్రోయగను
 ఘంటల మొలనూళ్లు - ఘల్లున మొరయ
 కంఠహారమ్ములు - కౌస్తుభమణులు

కాలిపెండెముశూర్చె - ఘనతతోడుతను
 అందెల దిద్దె నా - యతిన సుభద్ర
 తఱకు మించిన నాని - దండల పైని
 నెలవక తాయితల్ - నెఱి వ్రట్ట గట్టె
 శ్రీకారములతోడ - చెలగాడా చెవుల
 కమలాక్షి పంజుల - కమ్మలె పెట్టె
 సొమ్ము లిన్నిటి మీద - శోభిల్లు నట్టి
 మూడువేలుం జేయు - ముక్కట పెట్టె
 కుంకమ గంధము - శూర్చె నా యింతి
 గోవకస్తురి బూసె - కొమరాలిమేన
 ఆనవాల్ పాయసం - బెంపులనేయి
 పొలతు లందఱు కూడి - సొత్తారగించి
 వచ్చివా పోకల - పండుటాకులను
 వెచ్చగా కప్పుర - వీడెమ్ము జేసె
 గరిమతో రాచిల్క - కంకణమ్మునను
 రాజనమ్మున నునిచె - రమణిసుభద్ర
 ఝణఝణత్కారమై - పణతులిద్దఱును
 జోడుచిల్కలవలె - శోభిల్లి రపుడు,
 అక్కడ ధర్మజం - డరునునకును
 అతిరక్తితో నలం - కృతులు నేయించె
 నవ్యసాచిని జూచి - నన్న గావించె

శయ్యాగృహమునకు - నొయ్య బొమ్మనుచు
 వెన నన్న పాదార - విందములు మ్రొక్కి
 పానువు కడకేగి - పార్థ డంతటను
 యెదురునూచుచునుండె - నింతిరాకలకు
 మఱచిన తన్నింత - మఱచినీ కుండ
 పచ్చనివింటివా - డెచ్చరించుచును
 వేదన కలవిచ్చు - విరహాగ్ని చాయ
 ప్రోది చేసినయట్లు - పొదలె చంద్రుండు
 అప్పుడా ద్రాపది - అతివతో ననియె
 పట్నమ్ములో వారు - ప్రహరి దిరిగెదరు
 పడతిరో పదునాఱు - ఘడియ లటు చనెను
 నజ్జకు జను మన్న - సకియ యప్పుడును
 సిగ్గున మురిపెమున - చెలియ సుభద్ర
 ఆడుగు లోడకయుండి - అటుకొంతనేవు
 కూరిమి గలవాడు - కొమరాల నీకు
 మేలిమి గలవాడు - మేనత్త కొడుకు
 నాల్గునెలలు భిక్ష - మేల్గు బెట్టి
 యిప్పు డిటువలె సిగ్గు - లేటికే సుదతి
 అనుచు సుభద్రను - అతివ తోడ్కొంచు
 విషయున్ని పాన్పున - వేడ్కతో నుంచె
 తలుపులు మూసికొని - తరుణి యేతెంచె

తలపోసి మనసులో - తాళంగ లేక
 మేమి వస్తువులై న - నియవచ్చు గాని
 ప్రాణేశు నిచ్చి మఱి - బ్రతుకంగ రాదు
 అఖలాంధ కోటి బ్ర - హ్మాండనాయకుని
 చెల్లెలు గనకనే - నొల్ల ననరాదు
 అదిగాక సభలోన - ఆకౌరవులకు
 మానభంగము గల్గు - హీనకాలమున
 మానధన మొసగిన - మాహాత్యశాలి
 అటువంటి శ్రీకృష్ణు - కనుగు చెల్లెలట
 అని మఱి తలపోసి - అతిన మోడించె
 శ్రీకృష్ణహామలో - క్రీడియు నపుడు
 పరిహాసముగ ననియె - పణతితో నగుచు
 కాడు చెయి బట్టిన - నాతిరో నీవు
 విడిపించి లోపలికి - వేగ బోయితివి
 యిపు డెందు బోయెదే - యిభవాజగమన
 కనుక సంతోషమ్ము - గారుండ తగును
 ఓడక వచ్చి నా - యొద్ద గూర్చుండు
 మన మఱి సిగ్గున - వనిత సుభద్ర
 మగువ తా దివ్వెల - మాటుకే చనెను
 కొనలు నిక్కగ వేయు - కునుమాశ్రయములన
 తొమలు నిక్కగ వల - వుల చూపుచూచె

అటు మేను లుప్పొంగె - ఆదంపతులకు
 తాళులు పులకించె - నెలతకుంబతికి
 ఆసుభద్రాదేవి - ఆయర్జునుండు
 నంతోపమున నుండెడి - సర్వకాలమ్ము
 అవనితో తాళపా - కాన్నయ్యగారి
 అరుణి తిమ్మక చెప్పె - దాను సుభద్ర
 కల్యాణ మను పాట - కడుమంచి తేట
 పలుకుల ; నీపాట - పాడినా విన్న
 శ్రీహరి వారికి - చేర్చునె యుండు
 నానాట పాపములు - నాశనం జౌను
 అప్పులు బంధువు - లను వొండగలరు
 న ప సంతానములు - నమకూర గలవు.

సంపూర్ణము.

అల మోహనాంగుడు - న్నిటుఁ జూచె దెలిసి
 లజ్జించి దిగ్గన - రమణి శోషించె
 నిబ్బరితనమున - నెలత చెయివట్టి
 అబ్బురమ్మున కౌగి - టదుముకొని తెచ్చె
 తోయ్యలిని తొడలపై - నెయ్యమున నునిచి
 పొన్నపువ్వులదండ - పొలతికి జాట్టె
 శుంకుమగంధమ్ము - కోమలి కలది
 బంగారు సురటి చే - పట్టి కిరీటి
 అంగనకు విసిరె - నతిముదమ్మునను
 ప్రాణేశు పాదములు - పణతి తగ నొత్తై
 యెల్ల లోకమ్ములు - నేలిన యట్టి
 వల్లభుతోడనె - వనిత పుట్టితివి
 నీపాదములపేవ - నే జేయవలెను
 మాపాదముల నొత్త - మగువ నీకేల
 యంతటి వాడైన - యా గజేంద్రుండు
 మావటీనికి క్రింద - మణిగుండ వేద
 పురుషోత్తములతోన - పుట్టితివి గనుక
 బుద్ధులకు కొదవకు - పొలతిగొ నీకు
 అనుచు తేనియబోలు - సతివఁ లొక్క
 వానకంబులు త్రొగి - పగ క్షారగించి
 కర్పూర వీడెములు - కడు నర్థి జేసె

